х?... Тайна ли? (Из-
трая се безгрижно)
Ирина (Засмивайки
се) — с нас нищо
няма да стане...
Дончайер (Гледа
я) — Но, Ирина!...
(Пауза, в която
Ирина и Дончайер
се гледат мълчаливо)
Не, Ирина!...
Не... Аз бях млад
преди, но не мислех
така. Сега ми изглеждат
нашите мечти, ви-
сенията с
нищожни на нищо
нашо, нищо, нищо
нищо общо с ду-